

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Svéd Királyság ellen 2004. szeptember 22-én benyújtott kereset

(C-401/04. sz. ügy)

(2004/C 273/42)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: K. Simonson és W. Wils, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. szeptember 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Svéd Királyság ellen.

A Bizottság keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el, vagy legalábbis nem hozta a Bizottság tudomására azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek ahhoz szükségesek, hogy eleget tegyen a hagyományos transzeurópai vasúti rendszer kölcsönös átjárhatóságáról szóló, 2001. március 19-i 2001/16/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, Svédország elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését; és
- 2) kötelezze Svédországot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére megállapított határidő 2003. április 20-án lejárt.

⁽¹⁾ HL L 110., 2001.4.20., 1. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által a Francia Köztársaság ellen 2004. szeptember 22-én benyújtott kereset

(C-402/04. sz. ügy)

(2004/C 273/43)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: Knut Simonsson, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. szeptember 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához a Francia Köztársaság ellen.

Az Európai Közösségek Bizottsága keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el azokat a törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy eleget tegyen az ömlesztettáru-szállító

hajók biztonságos be- és kirakodására vonatkozó harmonizált követelmények és eljárások megállapításáról szóló, 2001. december 4-i 2001/96/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾, vagy legalábbis e rendelkezéseket a Bizottsággal nem közölte, a Francia Köztársaság elmulasztotta az irányelv alapján fennálló kötelezettségei teljesítését;

- 2) kötelezze a Francia Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az irányelv átültetésére megszabott határidő 2003. augusztus 5-én lejárt.

⁽¹⁾ HL L 13., 2002.1.16., 9. o.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (ötödik kibővített tanács) a T-198/01. sz. Technische Glaswerke Ilmenau GmbH kontra Európai Közösségek Bizottsága, támogatja: a Schott Glas, ügyben 2004. július 8-án hozott ítélete ellen a Technische Glaswerke Ilmenau GmbH által 2004. szeptember 22-én benyújtott fellebbezés

(C-404/04. P. sz. ügy)

(2004/C 273/44)

A Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, képviseli: Christoph Arhold és Dr. Norbert Wimmer ügyvédek, White & Case LLP, 62 rue de la Loi, B-1040 Brüsszel, kézbesítési cím: Luxembourg, 2004. szeptember 22-én fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (ötödik kibővített tanács) a T-198/01. sz. Technische Glaswerke Ilmenau GmbH kontra Európai Közösségek Bizottsága, támogatja a Schott Glas, ügyben 2004. július 8-án hozott ítélete ellen.

A fellebbező fél azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak a T-198/01. sz. ügyben ⁽¹⁾ 2004. július 8-án hozott ítéletét;
- 2) semmisítse meg a Bizottság 2001. június 12-i határozatát;
- 3) a kérelem 2) pontjához: másodlagosan a jogvitát utalja vissza az Elsőfokú Bírósághoz;
- 4) kötelezze a Bizottságot az eljárás költségeinek a viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

1. A fellebbező fél az Elsőfokú Bíróságnak a T-198/01. sz. ügyben 2004. július 8-án hozott ítélete ellen nyújt be fellebbezést, amelyben az Elsőfokú Bíróság elutasította a Bizottság azon határozatának megsemmisítése iránt benyújtott keresetet, amelyben a Bizottság a Treuhandanstalt (később BvS) által privatizált üzem vételárának 4 millió német márkával történő csökkentését állami támogatásnak minősítette, és ezen összeg visszakövetelését írta elő.
2. A fellebbező fél az állami támogatás vizsgálatára irányuló eljárásban és az Elsőfokú Bíróság előtti eljárásban is azt az álláspontot képviselte, hogy igénye van a vételárcsökkentésre az ügylet üzleti alapjának megszűnése miatt, mivel az eladóval, a Treuhandanstalttal együtt a vételár megállapításánál kölcsönösen abban a hiszemben voltak, hogy Thüringia Szabadállam majd elősegíti, hogy a fellebbező fél a privatizált vállalatba történő beruházásaihoz (KKV részére megengedett) magasabb összegű támogatást kaphasson a közösségi kezdeményezések forrásaiból (a Bizottság által jóváhagyott általános regionális támogatási programokból). Ez a támogatás lett a számítás alapja. Miután azonban nem a magasabb összegű, hanem csak a normál összegű támogatást biztosították, a számítás alapja ennyiben megszűnt, és a vételárat ennek megfelelően módosítani kellett. Mivel egy olyan általános polgári jogi igény alapozta meg a vételármódosítást, amely bármely magán eladót is érinthetett volna, nem lehetett szó állami támogatásról (sem gazdasági előnyről, sem szelektivitásról az EK 87. cikk (1) bekezdés értelmében). Ez azért is helytálló, mivel a privatizációt követően érvényesülő állami vagyongazdálkodási szabályozás szerint egy megfelelően alacsonyabb vételár megállapítása az állami támogatási jog szempontjából minden további nélkül elfogadható lett volna.
3. A Bizottság a fellebbező fél érvelését jogi szempontból elutasította, és úgy érvelt, hogy a Treuhanddal és a Thüringia Szabadállammal szembeni követeléseket egymástól elkülönítve kell vizsgálni. Az Elsőfokú Bíróság ezt az érvelést elfogadta, és ezen túlmenően arra az álláspontra helyezkedett, hogy a fellebbező fél a bírósági eljárás folyamán nem nyújtott be írásbeli bizonyítékot Thüringia Szabadállam támogatási igényére vonatkozóan.
4. Ez ellen irányul a fellebbezés. Az ügylet üzleti alapjának megszűnésével összefüggésben a fellebbező fél az alábbi jogalapokat terjeszti elő:
 - Az Elsőfokú Bíróság jogellenesen utasította el a Bizottság indokolási kötelezettsége (EK 253. cikk) megsértésének megállapítását, mivel a Bizottság indokolása alapján nem világos, miért nem fogadta el a Bizottság a fellebbező fél részéről benyújtott, a Treuhanddal (jelenleg BvS) szembeni, az ügylet üzleti alapjának megszűnésére vonatkozó igényét.
 - Amennyiben a Bizottság indokolása megfelelt volna az EK 253. cikke követelményeinek, abban az esetben az

Elsőfokú Bíróságnak meg kellett volna állapítania a Bizottság nyilvánvaló értékelési tévedését, mivel a Bizottság indokolása nyilvánvalóan nem volt alkalmas arra, hogy kétségbe vonja a fellebbező félnek az ügylet üzleti alapjának megszűnésére vonatkozó előterjesztését. Ennek megfelelően az Elsőfokú Bíróságnak meg kellett volna állapítania, hogy a Bizottság hibásan alkalmazta az EK 87. cikk (1) bekezdését.

- Amennyiben a Bíróság egyebekben nem a Bizottság részéről felhozott indokolásra támaszkodott (Thüringia Szabadállam támogatási igénye igazolásának hiánya), abban az esetben ez elfogadhatatlan (indokolás módosítása) és nem releváns (nem Thüringia Szabadállam támogatási igényét kellett volna bizonyítani az eljárásban, hanem a szerződő felek téves feltevéseit a támogatási összeg nagyságára vonatkozóan).
 - Ezenkívül az Elsőfokú Bíróság lényeges eljárási alelveket sértett meg, többek között a meghallgatáshoz való jogot, mivel a fellebbező fél számítási alapra vonatkozó bizonyítási indítványát elutasította és egyúttal az ítéletet arra alapozta, hogy a fellebbező fél nem bizonyította előterjesztését.
5. A fenti jogalapok mellett a fellebbező fél ezen túlmenően kifogást emel a bizottsági határozat más indokolási hiányosságai miatt, továbbá a Bizottság részéről elkövetett lényeges eljárási szabálysértések megállapításának jogellenes elutasítása miatt.

(¹) Az Európai Unió Hivatalos Lapjában még nem tették közzé.

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-44/00. Mannesmannröhren-Werke AG kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2004. július 8-án hozott ítélete ellen a Mannesmannröhren-Werke AG által 2004. szeptember 23-án benyújtott fellebbezés

(C-411/04. P. sz. ügy)

(2004/C 273/45)

A Mannesmannröhren-Werke AG, képviselik: Martin Klusmann és Frederik Wiemer ügyvédek, Freshfields Bruckhaus Deringer, Freiligrathstraße 1, D-40479 Düsseldorf, 2004. szeptember 23-án fellebbezést nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (második tanács) a T-44/00. sz. ügyben 2004. július 8-án hozott ítélete ellen.